

I CD har vi den holdning, at det gælder om at påvirke Kina i den rigtige retning via EU og ikke ved, at vi i Danmark forsøger at gå enegang i spørgsmålet, uanset hvor stor sympati vi end måtte have for, at den taiwanske præsident har mulighed for at komme her til landet.

Vi ønsker ikke på den måde, som Dansk Folkeparti foreslår, at ændre den politik, som EU-landene er fælles om, og som går tilbage til 1988 og altså også er tiltrådt af den daværende borgerlige udenrigsminister, hr. Uffe Ellemann-Jensen. Derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Susanne Clemensen og CD mener, at det er et svært spørgsmål. Jeg synes nok, at Folketinget er blevet præsenteret for mere indviklede og sværere forslag at forstå end det forslag, der ligger på bordet i dag, nemlig det meget, meget simple: Skal man give visum til Taiwans præsident, en demokratisk præsident, præsident for verdens 21. største handelsnation?

Det er da ikke særlig svært at forstå. Det kan da ikke være særlig svært at tage stilling til. Så derfor skal mit spørgsmål være: Hvorfor vil CD ikke være med til at støtte forslaget? Jeg kan ikke se nogen argumenter i det, som fru Susanne Clemensen siger, reelle argumenter for, at CD ikke med den holdning, CD har – man anerkender, at det er et demokratisk land osv. – kan støtte forslaget. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Jeg vil også godt spørge CD: Hvis CD ikke vil støtte det her, hvad skal der så til, for at forslaget kan formuleres på en måde, så CD kan støtte det? Hvad skal der til, for at CD kan støtte forslaget?

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Når det ikke er noget nemt spørgsmål, er det, fordi vi har en fælles beslutning i kredsen af EU-lande, der går helt tilbage til 1988, om etkinapolitikken, og nogle retningslinjer om, hvordan vi skal forholde os i tilfældet Taiwan.

Det er så dér, hvor vi i CD siger: Vi tror, at det bedste er, at vi forsøger at påvirke via EU, at vi forsøger at påvirke de andre EU-lande til at blive enige om at presse Kina så meget, som vi overhovedet kan.

Vi tror ikke på, at der kommer noget positivt ud af, at vi i Danmark går enegang i dette

spørgsmål, og det er som sagt derfor, vi ikke kan støtte beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Susanne Clemensen siger, at Danmark ikke kan gå enegang, vi må følge resten af EU. Men er det ikke et problem, hvis vi i sådan nogle sager, som er vigtige, hvor vi gerne vil støtte et andet demokratisk land, som er truet af en stor diktatorisk nabo lige ved siden af, så siger: Nå, men det kan vi desværre ikke, fordi det må EU tage stilling til? Altså vi deponerer vores udenrigspolitik i EU-regi.

Jeg vil også godt spørge CD: Jamen er CD sikker på, at EU rent faktisk har vedtaget, at de nøjagtig fire-fem ministre, vi taler om her, ikke kan få visum? Eller er det ikke korrekt, som også den konservative ordfører var inde på, at Danmark har en alt for stram fortolkning af det her, og derfor er problemet der?

Jeg vil også godt spørge CD: Når CD siger, at man ikke kan gå enegang, hvordan søren kan vi nogen sinde komme nogen vegne, hvis vi ikke kan åbne for en diskussion af et emne som det her? Tænk på dengang, da Danmark som et af de få første lande anerkendte de tre baltiske lande. Da var det godt, at Danmark gik enegang. CD bakkede vores udenrigsminister op på det tidspunkt i den holdning. Hvorfor kan vi ikke gøre det samme her, hjælpe nogle folk, som vi har sympati med, og som er demokratiske?

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

I CD mener vi faktisk også, at vi gør alt, hvad vi kan, for at støtte den taiwanesiske præsident ved netop offentligt at give tilsagn om, at vi synes, at den udvikling – den demokratiske og økonomiske udvikling – der er i Taiwan, er inde i en virkelig positiv gænge.

Vi tror, at det faktisk betyder noget at stille sig op og sige det, at det også er med til at påvirke politikken og forhåbentlig ad åre løsne op for den etkinapolitik, som EU-landene står sammen om på nuværende tidspunkt.

Vi må igen henholde os til de retningslinjer, som EU-landene er fælles om, og som jo også her for nylig betød, at Frankrig gav afslag på visum til den taiwanske præsident.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Peter Skaarup for den sidste korte bemærkning i denne omgang.